

RÅDETS DIREKTIV 2001/44/EF

af 15. juni 2001

om ændring af direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsafgifter og told og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93 og 94,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er nødvendigt at ændre de gældende ordninger vedrørende gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer som omhandlet i direktiv 76/308/EØF ⁽⁴⁾, for at imødegå den trussel, som svig i stigende omfang udgør mod Fællesskabets og medlemsstaternes finansielle interesser og mod det indre marked.
- (2) Inden for rammerne af det indre marked bør man beskytte Fællesskabets og medlemsstaternes finansielle interesser, som i stadig højere grad trues af svig, med henblik på bedre at sikre konkurrenceevnen og det indre markeds fiskale neutralitet.
- (3) Med henblik på en bedre beskyttelse af medlemsstaternes finansielle interesser og det indre markeds neutralitet bør anvendelsesområdet for den i direktiv 76/308/EØF omhandlede gensidige bistand udvides til at omfatte fordringer vedrørende visse indkomst- og formueskatter, og beskatning af forsikringspræmier.
- (4) Med henblik på en mere effektiv inddrivelse af fordringer, for hvilke der er fremsat anmodning om inddrivelse, bør det dokument, som hjemler ret til eksekution, i princippet betragtes som et dokument i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig.
- (5) Benyttelse af gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer kan kun under særlige omstændigheder være baseret på finansielle fordele eller en andel i de opnåede resultater, men medlemsstaterne bør være i stand til at aftale godtgørelsesregler, hvis inddrivelsen giver anledning til særlige vanskeligheder.
- (6) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fast-

sættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁵⁾.

- (7) Direktiv 76/308/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 76/308/EØF ændres således:

- 1) Titlen affattes således:

»Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger.«

- 2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Dette direktiv finder anvendelse på alle fordringer vedrørende:

- a) restitutioner, interventioner og andre foranstaltninger, der helt eller delvis finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, herunder de beløb, der opkræves som led i disse foranstaltninger
- b) bidrag og andre afgifter, som opkræves i medfør af den fælles markedsordning for sukker
- c) importafgifter
- d) eksportafgifter
- e) merværdiafgift
- f) punktafgifter på:
 - forarbejdet tobak
 - alkohol og alkoholholdige drikkevarer
 - mineralolier
- g) indkomst- og formueskatter
- h) beskatning af forsikringspræmier
- i) renter, administrative sanktioner og bøder samt omkostninger i forbindelse med de fordringer, der er anført i litra a) til h), dog med undtagelse af strafferetlige sanktioner efter gældende lovgivning i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig.«

⁽¹⁾ EFT C 269 af 28.8.1998, s. 16, og

EFT C 179 af 24.6.1999, s. 6.

⁽²⁾ EFT C 150 af 28.5.1999, s. 621, og udtalelse afgivet den 16.5.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 101 af 12.4.1999, s. 26.

⁽⁴⁾ EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽⁵⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

3) I artikel 3 indsættes følgende led:

»importafgifter« omfatter toldafgifter og andre afgifter, som har samme indvirkning på importen, samt afgifter på importen, som er pålagt inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller som led i særlige ordninger, der er gældende for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter

»eksportafgifter« omfatter toldafgifter og andre afgifter, som har samme indvirkning på eksporten, samt afgifter på eksporten, som er pålagt inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller som led i særlige ordninger, der er gældende for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter

»indkomst- og formueskat«, hermed menes de skatter, som er opført i artikel 1, stk. 3, i direktiv 77/799/EØF (*) sammenholdt med artikel 1, stk. 4, i samme direktiv

»afgifter på forsikringspræmier«

a) i Østrig:	i) Versicherungssteuer ii) Feuerschutzsteuer
b) i Belgien:	i) Taxe annuelle sur les contrats d'assurance ii) Jaarlijkse taks op de verzekeringcontracten
c) i Tyskland:	i) Versicherungssteuer ii) Feuerschutzsteuer
d) i Danmark:	i) Afgift af lystfartøjsforsikringer ii) Afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v. iii) Stempelafgift af forsikringspræmier
e) i Spanien:	Impuesto sobre la prima de seguros
f) i Grækenland:	i) Φόρος κύκλου εργασιών (Φ.Κ.Ε) ii) Τέλη Χαρτοσήμου
g) i Frankrig:	Taxe sur les conventions d'assurances
h) i Finland:	i) Eräistä vakuutusmaksuista suoritettava vero/skatt på vissa försäkringspræmier ii) Palosuojelumaksu/brand-skyddsavgift
i) i Italien:	Imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alla legge 29.10.1967 nr. 1216

j) i Irland:	Levy on insurance premiums
k) i Luxembourg:	i) Impôt sur les assurances ii) Impôt dans l'intérêt du service d'incendie
l) i Nederlandene:	Assurantiebelasting
m) i Portugal:	Imposto de selo sobre os prémios de seguros
n) i Sverige:	Ingen
o) i Det Forenede Kongerige:	Insurance Premium Tax (IPT)

Dette direktiv gælder ligeledes krav i forbindelse med afgifter af identisk eller tilsvarende art, som måtte supplere de i sjette led omhandlede afgifter på forsikringspræmier, eller træde i stedet for disse. Medlemsstaternes kompetente myndigheder meddeler hinanden og Kommissionen datoen for sådanne afgifters ikrafttræden.

(*) Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter (EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15). Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

4) I artikel 4, stk. 2, ændres »navn og adresse på« til »navn, adresse og alle andre relevante oplysninger til identifikation, der sædvanligvis er tilgængelige for den myndighed, der anmoder om bistand«.

5) I artikel 5, stk. 2, ændres »navn og adresse« til »navn, adresse og alle andre relevante oplysninger til identifikation, der sædvanligvis er tilgængelige for den myndighed, der anmoder om bistand«.

6) Artikel 7, 8, 9 og 10 affattes således:

»Artikel 7

1. En anmodning om inddrivelse af en fordring, som den myndighed, der anmoder om bistand, retter til den myndighed, der anmodes om bistand, skal ledsages af et officielt eksemplar eller en bekræftet kopi af det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, og i givet fald af originaldokumentet eller en bekræftet kopi af andre dokumenter, der er nødvendige for inddrivelsen.

2. Den myndighed, der anmoder om bistand, kan kun fremsætte en anmodning om inddrivelse:

a) såfremt fordringen eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, ikke anfægtes i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig undtagen i tilfælde, hvor artikel 12, stk. 2, andet afsnit, finder anvendelse

b) når den i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, har iværksat de inddrivelsesforretninger, der kan indledes på grundlag af det i stk. 1 nævnte dokument, og når de trufne foranstaltninger ikke fører til betaling af hele fordringen.

3. I anmodningen om inddrivelse anføres:

a) navn og adresse og alle andre oplysninger til identifikation af den pågældende person og/eller tredjemand, som er i besiddelse af dennes aktiver

- b) navn, adresse og alle andre oplysninger til identifikation af den myndighed, som anmoder om bistand
- c) en henvisning til det dokument, som hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmoder om bistand, befinder sig
- d) fordringens art, beløbets størrelse, herunder hovedstol, renter og bøder samt øvrige skyldige beløb anført i valutaerne i de medlemsstater, hvor de to myndigheder befinder sig
- e) det tidspunkt, hvor den myndighed, der anmoder om bistand, og/eller den myndighed, der anmodes om bistand, underretter modtageren om fordringen
- f) tidspunktet, fra hvilket, og perioden i løbet af hvilken tvangsfuldbyrdelse er mulig i henhold til de love, der er gældende i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig
- g) alle andre relevante oplysninger.

4. Anmodningen om inddrivelse skal desuden indeholde en erklæring fra den myndighed, der anmoder om bistand, hvori det bekræftes, at betingelserne i stk. 2 er opfyldt.

5. Den myndighed, der anmoder om bistand, fremsender til den myndighed, der anmoder om bistand, alle nødvendige oplysninger, som vedrører den sag, der har begrundet anmodningen om inddrivelse, så snart den har fået kendskab til disse oplysninger.

Artikel 8

1. Det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen, anerkendes uden videre og behandles automatisk som et dokument, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig.

2. Uanset stk. 1 kan det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen i givet fald og i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, stadfæstes som, anerkendes som, suppleres med eller erstattes med et dokument, der hjemler ret til eksekution på denne medlemsstats område.

Senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen om inddrivelse bestræber medlemsstaterne sig på at fuldføre en sådan stadfæstelse, anerkendelse, supplerelse eller erstatning af dokumentet, med undtagelse af de tilfælde, hvor tredje afsnit finder anvendelse. Dette kan ikke afslås, når det dokument, der hjemler ret til eksekution, er formelt korrekt. Den myndighed, der anmodes om bistand, informerer den myndighed, der anmoder om bistand, om baggrunden for overskridelse af perioden på tre måneder.

Når opfyldelsen af en af disse formaliteter medfører indsigelse vedrørende fordringen og/eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand, finder artikel 12 anvendelse.

Artikel 9

1. Inddrivelse finder sted i den valuta, der anvendes i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig. Hele det beløb, som er inddrevet af den myndighed, som anmodes om bistand,

overføres af den myndighed, der anmodes om bistand, til den myndighed, som anmoder om bistand.

2. Såfremt de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, tillader det, kan denne efter aftale med den myndighed, der anmoder om bistand, indrømme den betalingspligtige betalingsfrist eller tillade betaling i rater. Renter, der opkræves af den myndighed, der anmodes om bistand, som følge af denne betalingsfrist, skal også overføres til den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig.

Fra det tidspunkt, hvor det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen, er direkte stadfæstet eller anerkendt, stadfæstet, suppleret eller erstattet i overensstemmelse med artikel 8, påløber der morarenter i henhold til de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, og de overføres også til den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig.

Artikel 10

Uanset artikel 6, stk. 2, nyder fordringer til inddrivelse ikke nødvendigvis samme fortrinnsstilling som lignende fordringer, der er opstået i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.«

7) Artikel 12, stk. 2, ændres som følger:

a) Efter første punktum tilføjes følgende: », medmindre den myndighed, der anmoder om bistand, anmoder om andet i overensstemmelse med andet afsnit.«

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Uanset stk. 2, stk. 1, kan den myndighed, der anmoder om bistand i henhold til de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i medlemsstaten, hvori den befinder sig, anmode den myndighed, der anmodes om bistand, om at inddrive en anfættet fordring for så vidt en sådan handling er tilladt efter de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig. Hvis indsigelsesspørgsmålet senere afgøres til fordel for skyldneren, tilbagebetaler den myndighed, som anmoder om bistand, eventuelt inddrevne beløb med tillæg af eventuel erstatning i overensstemmelse med de love og bestemmelser, som er gældende i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.«

8) Artikel 14, stk. 1, affattes således:

»Den myndighed, der anmodes om bistand, er ikke forpligtet til:

a) at yde den af artikel 6 til 13 omfattede bistand, hvis inddrivelse af fordringen på grund af skyldnerens situation kan give anledning til alvorlige, økonomiske eller sociale vanskeligheder i den medlemsstat, hvori myndigheden befinder sig, for så vidt de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, tillader det for lignende, nationale fordringer

- b) at yde den af artikel 4 til 13 omfattede bistand, hvis den oprindelige anmodning efter artikel 4, 5 eller 6, vedrører fordringer, der er over fem år gamle at regne fra det tidspunkt, hvor det dokument, der hjemler ret til eksekution, er oprettet i overensstemmelse med de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, frem til tidspunktet for fremsættelse af anmodningen. Såfremt der imidlertid gøres indsigelse mod fordringen eller dokumentet, løber tidsfristen fra det tidspunkt, hvor den medlemsstat, der anmoder om bistand, fastslår, at der ikke længere kan gøres indsigelse mod fordringen eller det dokument, der hjemler ret til eksekution.«
- 9) I artikel 17 ændres »og de dertil benyttede bilag« til »og det dokument, som hjemler ret til eksekution og andre relevante dokumenter«.
- 10) Artikel 18 affattes således:
- »Artikel 18
1. Den myndighed, som anmodes om bistand, inddriver og tilbageholder endvidere alle omkostninger i forbindelse med inddrivelse af fordringen i overensstemmelse med de love og bestemmelser i den medlemsstat, hvori myndigheden befinder sig, som er gældende for tilsvarende fordringer.
2. Medlemsstaterne giver indbyrdes afkald på godtgørelse af omkostninger i forbindelse med deres gensidige bistand i medfør af dette direktiv.
3. Ved inddrivelse, der enten frembyder særlige vanskeligheder, dvs. som er forbundet med meget store omkostninger eller falder inden for rammerne af bekæmpelsen af organiseret kriminalitet, kan de myndigheder, som anmoder om og anmodes om bistand, aftale særlige godtgørelsesregler for de pågældende tilfælde.
4. Den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, forbliver dog ansvarlig over for den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, for godtgørelse af eventuelle omkostninger og tab som følge af foranstaltninger, som erklæres ubegrundede, og som er indledt for at fastslå gyldigheden af fordringen eller af det dokument, der er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand.«
- 11) Artikel 20 affattes således:
- »Artikel 20
1. Kommissionen bistås af et inddrivelsesudvalg, i det følgende benævnt »udvalget«, bestående af repræsentanter fra medlemsstaterne og med Kommissionens repræsentant som formand.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.
- Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.
3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.«
- 12) Artikel 22 affattes således:
- »Artikel 22
- De detaljerede regler for gennemførelse af artikel 4, stk. 2 og 4, artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 7, 8, 9, 11, artikel 12, stk. 1 og 2, artikel 14, artikel 18, stk. 3, og artikel 25 og for, hvilke kommunikationsmidler og omregningsregler myndighederne skal benytte, for overførsel af inddrevne beløb og for fastsættelse af minimumsbeløb for fordringer, som danner grundlag for anmodning om bistand, vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 20, stk. 2.«
- 13) Følgende stykke føjes til artikel 25:
- »Hver medlemsstat underretter hvert år Kommissionen om antallet af anmodninger om oplysninger, meddelelser og inddrivelse, der afsendes og modtages hvert år, fordringernes størrelse og de inddrevne beløb. Kommissionen rapporterer hvert andet år til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af disse ordninger og om de opnåede resultater.«
- Artikel 2
1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 2002. De underretter straks Kommissionen herom.
- Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv, eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, som er omfattet af dette direktiv, og fremsender endvidere en sammenligningstabel mellem dette direktiv og de udstedte nationale retsforskrifter.
- Artikel 3
- Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
- Artikel 4
- Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.
- Udfærdiget i Göteborg, den 15. juni 2001.
- På Rådets vegne
B. RINGHOLM
Formand